

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

L. Quid in genere tenendum de Dispositionibus ad iustificationem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

QVÆSTIO L.

Quid in genero tenendum de Dispositionibus ad iustificationem?

LUTHERANI & CALVINIANI iuxta contendunt, hominem simpliciter à Deo agi: & agere nihil: quin cogiac necessitari. Vide supra quest. 47.

2. LUTHERANI requirunt fidem actualem in infantibus ad iustificationem. Vide Lutherocalv. p.

3. q. 24.

3. Lutherani ante iustificationem requirunt, plerique Fidem ut instrumentum, non ut dispositionem; alii Terrores, alij nouæ propositum vitæ. Patebit infra.

AUTOR. I. Carentibus vfa rationis necessaria non est propria dispositionis sufficit aliena. Quia infantes solum aliena voluntate sunt auersi à Deo: Nec vrget præceptum eos, vt in capaces præcepti. Illud Mar. vlt. baptizantes docete. &c. de adultis dicitur.

II. Adultus ratione vtens eget propria dispositione ut iustificetur à peccatis. Trid. sess. 6. c. 5. can. 9. Hinc orat Ecclesia pro conuersione peccatorū.

1. Reg. 7. *Præparate corda vestra Domino.*
Prou. 16. *Hominis est præparare animam.*
Mat. 3. *Parate viam Domini.*

III. Præparatio idonea est ex gratia præueniente, cum qua concurrit homo Actiuè; non passiuè. Ezech. 18. *Facite vobis cor nouum.* Mat. 7. *Facite arborēm bonam.* Mat. 3. *Agite pœnitentiam.*

IV. Dispositionum principalior autor est Deus, ut causa mouens lib. arbitrium. Sunt autem Actus VII. quies disponuntur adulti: Fides, Timor, Spes, Dilectio, Pœnitentia, Propositum Sacramenti suscipiendi, vitæ

nouæ, & obseruandi præcepta. Trid. sess. 6. c. 6. Quos implicitè habere sat est; explicitè singulos elicere nil opus. Nemo autem infallibiliter cognoscere potest sufficientiam dispositionis suæ. Trid. sess. 6. c. 9. Quia nemo certò scire valet se esse in gratia; aut dicere, *Mundum est cor meum.*

V. Per dictas dispositiones nemo meretur gratiam iustificationis: Contrarium nobis affingit Kemnit. Trid. sess. 6. c. 8.

Porrò de DISPOSITIONIBVS in specie.

QVÆSTIO LI.

Quid sit Fides iustificans?

LUTHERO-CALVINISTÆ Triplisti, tres fides distingunt; Historicam, Hebr. II. Miraculorum, I. Cor. 13. & Promissionum. Mar. vlt. *Saluus erit.* Et hanc *Generalem*, qua promissam omnibus credimus salutem. *Specialem*, qua sibi quisque promissionem Dei applicans credit; seu potius Fidit dimissa sibi propter Christum esse peccata, ex speciali misericordia. Hanc Fidem Melanchthon *præfat.* in tomum 2. Lutheri, eum accepisse tradit ab Centratre sui Ordinis, citante S. Bernardum.

LUTHERVS in Dom. 2. Quadrag. *Fides est certa diuina bonitatis gratia, per Verbum Dei cognita ac manifesta Fiducia, scil. Specialis;* ait Aſſert. art 1. & 15. Sic & Melanch. in Locis tit. Fides, Opera, Item Electorales Theologi in Colloq. Altemburg. fol. 3.

CALVINVS Inst. 3. c. 2. §. 7. *Fides est diuina ergo nos benevolentia firma certaque COGNITIO, qua gratuitè in Christo promissionis veritate fundatur sp. Sanctum; & Reuelatur mentibus nostris, & cordibus Obsignatur.* Vbi obiectum fidei statuit Misericordiam solam; & Fidem de hac esse Notitiam, Oblignatam vero notitiam esse Fiduciam: Nam ibidem §. 8, ait Assensio nem fidei potius esse cordis & affectus, quam cerebri & intellectus.

SVADENT Fiduciam istis. I. Hebr. II. Fides